

Detta är Terachs fortsatta historia

[Terachs fortsatta historia fortsätter ända till 1 Mos 25:11 och handlar nästan uteslutande om Abraham (fram till 1 Mos 17:5 kallas han Abram). Men den inleds med sex verser i kapitel 11 som fokuserar på Abrahams far Terach. I dessa klargörs släktskapsförhållanden som är av vikt i de senare berättelserna om Abraham. Här finns även den första korta notisen om att Sarah inte kunde få barn (fram till 1 Mos 17:15 kallas Sarah för Sarai). Den här korta inledande enheten ramas in av Terach i början och slutet]

Terach och hans ättlingar

Terach hade blivit far till Abram, Nachor och Haran och Haran hade blivit far till Lot. Och Haran dog inför sin far Terach i det land där han föddes, i Ur i Kaldéen. [Om Abram och Haran var födda på samma ställe var Abrams hemort Ur i Kaldéen. Se 1 Mos 11:26]

Abram och Nachor tog sig hustrur. Namnet på Abrams hustru var Sarai och namnet på Nachors hustru var Milka, dotter till Haran som var far till Milka och Jiska. Sarai var ofruktsam, hon saknade livsfrukt.

Och Terach tog med sin son Abram, sin sonson Lot – son till Haran, och Sarai, sin svärdotter – hustru till Abram, hans son. Och de drog tillsammans ut från Ur i Kaldéen för att vandra mot Kanaans land. Och de kom till Haran. Och de slog sig ner där.

Och Terachs livstid blev 205 år. Och Terach dog i Haran.

Berättelsen om Abram börjar

[Efter att författaren avhandlat det han velat säga om Terach fokuserar han nu helt på Abraham. Han går tillbaka i tiden, på samma sätt som sker i växlingen mellan Översikten av nationerna (1 Mos 10) och Berättelsen om Babels torn (1 Mos 11:1–9). Vi får nu veta orsaken till att Terach drog ut från Ur med sin familj. Det är alltså i Ur som HERREN talar till Abraham]

HERREN sade till Abram: Gå ut från ditt land, ja från det land där du föddes och från din faders hus till det land som jag ska visa dig. [Att ”det land där han föddes” är Ur görs klart i 1 Mos 11:28 och 1 Mos 11:26. HERREN ger en uppmaning i två skeden: För det första: lämna ditt land och för det andra: lämna din faders hus]

Jag ska göra dig till ett stort folk och jag skall välsigna dig. Ja stort skall ditt namn bli, det skall bli en välsignelse. Jag ska välsigna dem som välsignar dig men den som vanärar dig skall jag förbanna. Ja, genom dig ska alla slakten [familjer] på jorden bli välsignade.

Och Abram gick iväg i enlighet med vad HERREN hade talat till honom. Och Lot gick med honom. [Det här beskrevs mer detaljerat i 11:31, alltså uppbrottet från Ur. Det här är det första skedet. Abram lämnar det land där han föddes]

[Nu vet vi *varför* Abram lämnade den stad han var född, Ur. Tidigare fick vi redan veta att de först drog till Haran. Det som följer är vad som hände sen. Vi vet att Terach levde 205 år, men vi ska inte utgå från att Abram förblev i Haran tills Terach dog. Allt vad författaren ville berätta om Terach gjorde han inom kapitel 11. I 1 Mos 11:26 fick vi veta att Terach var 70 år när han blev far till Abram, Nahor och Haran och i 1 Mos 11:32 får vi veta att han dog vid 205 års ålder. Skulle Abram ha väntat tills Terach dog borde han ha varit i trakten av 130 år, men i nästa vers står det att Abram var 75 år när han lämnade Haran. Han lämnade således nu på alla sätt sin faders hus. Nu uppfyller han alltså skede två i HERRENS instruktion i 1 Mos 12:1 – han lämnar sin faders hus.]

Abram når Kanaans land

Abram var 75 år när han lämnade Haran. Och Abram tog Sarai sin hustru och Lot sin brorson liksom alla ägodelar som de ägde och allt tjänstefolk (varje människa) som de hade skaffat sig i Haran. Och de for i väg för att gå till Kanaans land. Och de kom till Kanaans land.

Och Abram fortsätter in i landet fram till platsen där Shechem ligger, fram till Mores terebint. Kanaaniterna fanns då i landet. [Shechem låg ca 50 km rakt norr om Jerusalem, längs den centrala bergskedjan, mellan bergen Ebal och Gerissim. Idag finns staden Nablus där.]

Och HERREN uppenbarade sig för Abram. Och han sade: Till din säd ska jag ge detta land. Och han byggde där ett altare till HERREN, som uppenbarat sig för honom.

Och han drog vidare därifrån till berget öster om Betel [ca 30 km rakt söderut längs den centrala bergskedjan]. Och han sträckte ut sitt tält. Betel låg i väster och Ai i öster. Och han byggde där ett altare åt HERREN. Och han åkallade i HERRENS namn. Sedan drog Abram upp [tältpinnarna] för att vandra vidare och dra söderut [mot Negev].

Abram i Egypten

Det blev hungersnöd i landet. Och Abram for ner till Egypten för att vistas där, synnerligen svår var hungersnöden i landet.

Och det var när han närmade sig Egypten: Då sade han till Sarai, sin hustru: Lyssna nu! Jag vet att du verkligen är en kvinna med ett vackert utseende. Och det blir så att när egyptierna ser dig kommer de att säga: ”denna är hans hustru” och de kommer att döda mig, men dig låter de leva. Snälla, säg att du är min syster – för att det skall gå väl för mig på grund av dig, ja så att jag får leva tack vare dig [tack vare vad du sa].

Och det var när Abram kom till Egypten. Egyptierna betraktade kvinnan, hon var verkligen mycket vacker. Också Faraos prinsar betraktade henne. Och de prisade henne inför Faraos hus. Och kvinnan togs till Faraos hus.

För Abram gick det väl för hennes skull. Han fick får, boskap och åsnor, tjänare och tjänarinnor, åsleston och kameler. Men HERREN plågade Farao med svåra plågor, liksom hans hus, på grund av Sarai – hustru till Abram.

Då kallade Farao på Abram. Och han sade: Vad är det som du har gjort mot mig? Varför berättade du inte åt mig att hon är din hustru? Varför sade du: min syster är hon? Och jag tog henne till mig som hustru. Men nu! Här är din hustru, ta henne och gå!

Och Farao gav order till sina män angående honom. Och de sände iväg honom tillsammans med hans hustru och allt som tillhörde honom.